2024/1832

19.7.2024

Prohlášení o pravomoci Evropské unie učiněné v souladu s čl. 67 odst. 2 dohody v rámci Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu o zachovávání a udržitelném využívání mořské biologické rozmanitosti v oblastech za hranicemi národní jurisdikce [2024/1832]

1. Evropská unie (dále jen „Unie“) předkládá v souladu s čl. 67 odst. 2 dohody v rámci Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu o zachovávání a udržitelném využívání mořské biologické rozmanitosti v oblastech za hranicemi národní jurisdikce (dále jen „dohoda“) následující prohlášení o pravomoci v záležitostech upravených touto dohodou.

2. Členskými státy Unie jsou: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království.

3. Podle článků 3 a 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má v některých záležitostech výlučnou pravomoc Unie, zatímco v jiných záležitostech je pravomoc sdílena mezi Unií a jejími členskými státy. Podle čl. 4 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) mají členské státy výlučnou pravomoc ve všech záležitostech, v nichž nebyla Unii svěřena Smlouvami žádná pravomoc.

4. V tomto ohledu Unie zaprvé prohlašuje, že je oprávněna uzavírat mezinárodní dohody a plnit závazky z nich vyplývající, které se týkají oblasti životního prostředí, což je pravomoc sdílená s členskými státy podle čl. 4 odst. 2 písm. e) Smlouvy o fungování EU. To se v souladu s článkem 191 Smlouvy o fungování EU týká především cílů, jimiž jsou:

   — zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí;

   — ochrana lidského zdraví;

   — uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů;

   — podpora opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí, a zejména boj proti změně klimatu.

   Pokud jde o záležitosti, pro něž byla přijata pravidla Unie, má Unie výlučnou pravomoc v záležitostech upravených dohodou pouze v rozsahu, v němž ustanovení dohody nebo rozhodnutí konference smluvních stran dohody mohou ovlivnit společná pravidla nebo změnit jejich oblast působnosti ve smyslu čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. V tomto ohledu není uzavřením dohody jménem Unie dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy podle Smluv. Toto prohlášení by zejména nemělo být vykládáno tak, že využívá možnost, aby Unie vykonávala svou vnější pravomoc v oblastech, na něž se vztahuje dohoda a které spadají do sdílené pravomoci, v rozsahu, v němž Unie tuto pravomoc dosud nevykonala na vnitřní úrovni. V oblasti sdílených pravomocí si členské státy ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v němž dohoda neovlivňuje společná pravidla ani nemění jejich oblast působnosti, včetně jejich předvídatelného budoucího vývoje.

   Rozsah pravomoci Unie proto musí být posuzován na základě komplexní a podrobné analýzy vztahu mezi dohodou a konkrétními ustanoveními každého opatření práva Unie, případ od případu. Rozsah a výkon takových pravomocí Unie se ze své podstaty neustále vyvíjejí.

5. Zadruhé Unie prohlašuje, že má souběžnou pravomoc vykonávat činnosti v těchto oblastech:

   — výzkum a technologický rozvoj;

   — rozvojová spolupráce.

   Podle čl. 4 odst. 3 a 4 Smlouvy o fungování EU nesmí výkon souběžné pravomoci Unie členským státům bránit ve výkonu jejich pravomoci.

6. Zatřetí Unie prohlašuje, že má výlučnou pravomoc, pokud jde o zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky, v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. d) Smlouvy o fungování EU.

7. Unie a její členské státy jsou proto oprávněny dohodu uzavřít. Uzavřením dohody ze strany Unie nejsou dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení dohody.

8. Pokud jde o opatření, která mají být přijata podle dohody, oblast pravomoci Unie, do níž opatření spadá, bude záviset na interním posouzení hlavního účelu nebo složky opatření, které má být přijato podle dohody, jakož i na cílech a složkách konkrétnějších pro postoj, který má Unie stanovit. Unie a její členské státy proto v souladu s čl. 67 odst. 1 dohody rozhodly o své odpovědnosti za plnění svých závazků vyplývajících z této dohody.

9. Pokud jde o pravomoci přenesené na Unii, toto prohlášení se nedotýká územní působnosti Smluv a použije se za podmínek stanovených ve Smlouvách, zejména v článku 355 Smlouvy o fungování EU. Podle článku 355 Smlouvy o fungování EU se toto prohlášení nevztahuje na zámořské země a území členských států, v nichž se nepoužijí Smlouvy, a nejsou jím dotčeny akty ani postoje, které mohou dotčené členské státy přijmout na základě dohody jménem a v zájmu těchto zámořských zemí a území.

10. Unie řádně informuje depozitáře o jakékoli relevantní změně rozsahu svých pravomocí v souladu s čl. 67 odst. 2 dohody.